

487966

BCU Cluj-Napoca

BCPER202418966

6 pagini 5 lei

Biblioteca Universitatii

ASOCIATIA STUDENTILOR ROMANI UNITI
UNIVERSITATEA DIN CLUJ-SIBIU

Nr. 5 .
15 IAN.1944.-

B U L E T I N U L A S T R U L U I

- Sf. Fecioară Protectoarea Noastră -

(Cu aprobarea Dlui Rector)

ISUS CHRISTOS - MARELE LUMINATOR - MARELE DASCAL AL OMENIRII
SA FIE MARELE LUMINATOR SI MARELE DASCAL AL STUDENTIMII.

Prof.Dr. Iuliu Hațieganu

§ CUPRINSUL: 1. In Nomine Domini Păr.Dr.Augustin Ciungan.- 2. De §
§ Anul Nou: A. B. - 3.Puterea harului dumnezeesc.- §
§ 4. Sufletul nostru e făcut după chipul durerii noastre. §
§ 5.Imbrăcarea întru Christos: Ion Agărbiceanu.-6.Șpne §
§ drumurile albe: F.D.-§.Indemnuri de An Nou: C. 8.Claș §
§ rifică-ți atitudinea:Florica Varna. 9.Informațiuni.- §
§ ++++++§

1.IN NOMINE DOMINI...

In istoria omenirii nu există decât un nume care trăește §
deapururi, un singur nume admirat și iubit peste veacuri: ISUS. §

La începutul noului an, să îndreptăm inimile noastre spre §
acest mare și dumnezeesc Nume. Faptul că în fruntea tuturor zi- §
lelor noului an stă sărbătoarea Numelui lui Isus, nu este fără §
semnificație. El ne îndeamnă ca în fruntea tuturor grijilor, a §
gândurilor și a dorințelor noastre bune de peste an să-l punem §
pe Christos. Din gândul la El, din iubirea și dorința noastră §
după Isus, să izvorească toate gândurile și frământările noastre §
Isus trebuie să fie,deci, pentru noi Centrul de gravitate, polul §
magic spre care să se orienteze intențiunile noastre, viața no- §
stră. Așa cum se întoarce mereu după soarele de pe cer floarea §
care-i poartă numele, fiindcă dela el primește lumină, frumusețe §
și căldură,- așa să ne întoarcem și noi spre Isus fața sufletu- §
lui nostru...

Să nu uităm, toți cei ce suntem "creștini", că purtăm nu- §
mele Său (cristianus, alter Christus), că am fost răscumpărați §
cu prețul sângelui Său, că nu ne mai aparținem nouă ci celui ce §
a murit și a înviat pentru noi, celui în care ne-am îmbrăcat prin §
botez și al cărui semn îl purtăm scris în adâncul sufletului §
nostru...

O, dacă am ști să concentrăm mai mult viața noastră în jur §
vul acestui "Astru" dumnezeesc! Dacă am ști să ne adăpăm mai des §
sufletele la acest Izvor de viață veșnică, câtă lumină și câtă §
energie supranaturală n'ar iradia din El în noi înălțându-ne §
spre nivelul Său, transformându-ne după chipul și asemănarea Sa!

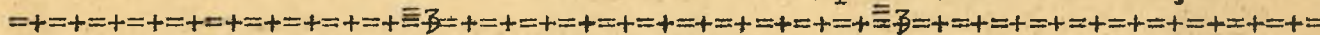
O legendă ne spune că giganticul Anteu, fiul Terrei, nu pu- §
tea fi învins de Hercule căci mereu găsea noi puteri de luptă în §
contactul cu pământul din care s'ar născut.- Fii ai lui Dumnezeu §
și fii ai lui Christos, pe urmele căruiia pășim spre a aduce spre §
lumină tinerimea de azi, să fim convingeți că întreg secretul bi- §
ruinței noastre stă în Acela care singur a putut zice despre si- §
ne: "Eu sunt CALIA, ADEVARUL și VIATA!" El e Alfa și Omega, El e §
punctul fix al Universului, El e singurul Mântuitor al omenirii. §
"Pentru că nu este dat oamenilor sub cer alt nume în care trebuie §
să ne mântuim afară de numele Său"(Papte,IV,12).

Să credem deci în El și în numele Său, să-L iubim și să-I consacram Lui tinerețea noastră.

Crezând în El nu vom greși niciodată, iubindu-L nu ne vom căi, închinându-I lui viața și puterile noastre "corupția și moartea" nu ne vor atinge sufletul, ci din contactul permanent cu Acela din care puterea eșea și vindeca mulțimile, vom scoate și noi puterea de lipsă pentru a cuceri tineretul și a-l duce spre cetatea sfântă a Ierusalimului ceresc, unde numele Domnului "Isus" va străluci ca un soare pe frunțile tuturor fiilor lui Dumnezeu.

"Pe cel ce va birui îl voi face stâlp în biserica Dumnezeului meu, și nu va eși mai mult afară; și voi scrie peste el, numele Dumnezeului meu și numele cetății Dumnezeului meu, al noii Ierusalim... și numele meu cel nou"(Apoc.III,12).

Pr.Dr.AUGUSTIN CIUNGAN
- Spiritualul studențimii -

2. DE ANUL NOU...

Când închei un an și începi altul, e bine să-i privești pe amândoi.

I. ANUL CE A TRECUT: a trecut repede ca un vis. El a cuprins două feluri de lucruri: rele și bune.

B/e l e:

a/ temporale: câți n'au plecat în acest an în veșnicie! Dintre toți aceștia, numai aceia sunt fericiți cari și-au folosit timpul bine, folosind atât durerile cât și bucuriile spre mântuirea lor.

b/ spirituale: câți nu și-au pierdut curăția sufletului prin păcate grele! Câți n'au regresat lăsându-se duși de pornirile lor rele! Si din cauza aceasta câte pedepse n'a trimis Dumnezeu asupra lor și asupra celor din jur. Care este starea mea sufletească în privința aceasta? Progres sau regres?

B u n e:

a/ haruri naturale: sănătatea, scăparea de accidente și nenorociri, ajutoare continue în datoriile statului. (Gândește-te la singuraticile favoruri de această natură pe care ți le-a făcut Dumnezeu).

b/ haruri spirituale: rugăciuni, fapte de milostenie, mărturisiri cuminecări și alte favoruri speciale acordate de bunul Dumnezeu în decursul anului.

II. ANUL CARE VINE: Oferă bunului Dumnezeu toate durerile, preocupările, bucuriile și munca noului an. Cere-I să-ți ajute să trăiești fiecare clipă a noului an așa cum îi place Lui și să primești cu încredere filială tot ce-ți va trimite în decursul lui. Oferă bunului Dumnezeu pe părinții tăi și toată munca lor. Alegeți un sfânt sau o sfântă pe care s'o invoci zilnic în decursul noului an. Propune-ți să folosești bine fiecare zi și să te examinezi în fiecare seară asupra felului cum ai folosit-o.

Fiindcă și acest an va fi amestecat din necazuri și bucurii, pregătește-te să le primești, și pe unele și pe altele, așa cum se cuvine persoanelor care au încredere în Dumnezeu: relele - ca pedepse și încercări, iar cele bune ca mângâieri trecătoare și încurajări.

Propune-ți să fii atent la nevoile celor din jur, ajutându-i, rugându-te pentru ei și dându-le pilda bună în viața proprie. În special, să nu-ți uiți de sufletele care pleacă zilnic în veșnicie.

Ține bine în minte că anul ce vine nu ți s'a dat decât pentru bine.

A. B.

3. PUTEREA HARULUI DUMNEZEESC.-

Inginerul Iustin Nicoară, născut în Luna de Arieș, în 1899, își făcea studiile la Torino. În 1925, viața lui, comună cu o altor studenți, fu adânc transformată: de atunci până la moarte trăi ca un sfânt.

Intr'un miez de noapte, în odaia sa studențească, vede cum sufletul i se desparte de trup. Își privește trupul rămas jos.

- "Privește, aude o șoaptă, privește, acolo este trupul tău, un cadavru, un viitor morman de viermi, o putrejună. Tu râvnești să dai fericire acestui mușuroi de carne și purci. Merită cazna?... Oare întreg destinul tău de om e să se adune în poftetele trupului? Să nu ai curajul să cauți restul vieții dincolo de periferia vulgară a epidermei tale? Paradisul întreg să fie mototolit în beciul acela de carne stacojăe?..."

Viziunea aceasta, repetată de trei ori, fu lovitura de grație pe care harul lui Dumnezeu o dădu sufletului lui Iustin Nicoară. Și Iustin a ascultat de glasul harului.

XXXXASTRUXXXASTRUXXXASTRUXXXASTRUXXXASTRUXXXASTRUXXXASTRUXXX

4. SUFLETUL NOSTRU E FAGUT DUPA CHIPUL DURERII NOASTRE.-

În vremea războiului mondial trecut, un căpitan ajunsese la masa de operație. Era aproape de primele linii ale frontului și lipseau comoditățile intervențiilor chirurgicale din clinici. Rămăsese fără anestezie... și, s'au încumetat să-i taie ambele picioare pe carnea sensibilă. Era urgent! Într'o biserică ruinată de bombardament găsiră masa: era altarul. Aci întreprinseră operația. În tot timpul acesta, căpitanul își stăpânea enorma durere. Medicii erau uimiți.

- "De unde atâta putere să suportați fără plânset mutilarea ce vi o facem noi?"

Și căpitanul, cu înfățișarea hotărâtă, ridică privirea în sus, deasupra mesei altarului, atârna un cruciș, îl arată și spuse:

- "După ce El, a îndurat atâtea, noi nu mai avem dreptul să ne plângem. Din El curge atâta putere ca să înfruntăm toate asupririle din lume: și ale durerii și ale oamenilor".

Infruntă asprimile vieții, privind fața Domnului, pe Cruce. Infruntă ispita, infruntă vijelia tinereții, infruntă pumnul semenilor și, mai presus de toate, infruntă-te pe tine.

Durerea nu-i o persecuție. E arhitectul ce-ți ciplește în suflet. Împune-ți dese răstigniri în viața. Crucea, e măsura sufletului nostru. Valeoarea ne stă în numărul și calitatea crucilor primite și impuse.

Glia cunoaște taina crucii: sămânța ca să rodească, moare. Isus ne-a desvelit tādana aceasta cu vorba și cu fapta.

De pe insula exilului, Napoleon a zis:- "Oamenii se recunosc în ceasul marilor lovituri. Izbește bronzul cu mânușa, nu răsună; izbește cu un ciocan, răsună".

Tu trebuie să fii bronz în virtute, în curăție și răbdare. Timbrul bronzului va răsuna în pieptul tău sub lovitura durerii, dacă privești Crucea în lumina credinței.

Amator Juventutis

- "De ce te duci la biserică pentru a te ruga, zise un domn către un creștin care se ducea la biserică, Dumnezeu este pretutindenea?"

- "Si aerul este plin de vapori de apă peste tot, răspunse creștinul, dar cine vrea să-și potolească setea trebuie să meargă la ~~XXXX~~ fântână".

XXXXASTRUXXXASTRUXXXASTRUXXXASTRUXXXASTRUXXXASTRUXXXASTRUXXX

5. IMBRACAREA INTRU CHRISTOS.-

Ce este această "îmbrăcare întru Christos"? Ce însemnează ea?

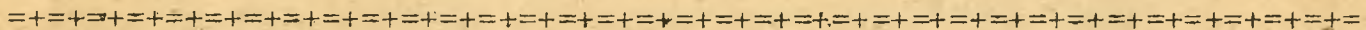
Insemnează un lucru foarte mare la care foarte puțini creștini se mai gândesc și de puține ori, deși toți suntem botezați, și prin urmare toți suntem îmbrăcați în Christos.

In scurte cuvinte ar trebui să spunem așa: creștinul trebuie să se cunoască dintre necreștini prin felul lui de viață, așa că ori cine ar vedea purtarea și faptele noastre să fie silit a spune: iată un om deosebit de alți oameni! Iată un ostaș a lui Christos. Ostaș al lui, fiindcă haina lui a îmbrăcat-o, în slujba lui a intrat! Iar haina omului sunt faptele lui.

In fața acestui adevăr decâte ori ne oprim noi în viață să ne gândim la el? Câți și de câte ori nu uităm că suntem botezați ostași ai lui Christos și ne purtăm ca și jidanii sau păgânii, bătătorindu-ne în toate relele, încât nimeni nu ne mai poate cunoaște după haina noastră, după faptele noastre că suntem creștini?

E nevoie, să ne gândim adeseori, ce îndatoriri ne-am luat, încreștinându-ne prin sfântul Botez. Altfel ajungem de nu mai punem nici un preț pe ființa noastră creștină și, nu suntem decât niște deșerturi vrednici de dispreț și peceapsă.

ION AGARBICEANU

6. SPRE DRUMURILE ALBE.-

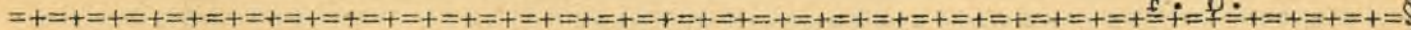
Doamne,
Ți-aduc din nou
un suflet rătăcit
și chinuit de spini
cărărilor deșarte.
Primește-l.
Arată-i orizontul
și câmpul înflorit
cu drumurile de aur și lumină.

Pe drumurile albe
merg numai cei ce'n viață
au întâlnit o rază
trimisă lor din cer
și înfășurați de-aceasta
se'nalță spre lumină
și mângăiați de glasul
părintelui, nu pier.

Sunt drumurile albe;
puțini se duc pe ele.
Obișnuiți cu noaptea
orbesc de atâtea raze
și gug din nou în umbră
de unde nu se întorc.

Doamne,
Spre drumurile albe
întoarce acest suflet
înargintat de vălul
hoinar al tinereții.
Spre drumurile albe
întoarce gândul său
și mântuește-l, Doamne,
de noaptea crudă a vieții.

F. D.

PILDA UNUI COLONEL

Câțiva ani înainte de războiul din 1914, Mareșalul Pétain, care era atunci colonel, primi dela ministrul de război, care era francmason următoarea scrisoare: "Domnule Colonel, am auzit că mai mulți ofițeri din regimentul Dv. își permit să intre în biserică în uniformă: o astfel de violare a regulamentului nu poate fi tolerată. Binevoii a ne comunica numele acelor ofițeri."

Colonelul răspunse: "Domnule General, este adevărat că mai mulți ofițeri din regimentul meu își permit să asiste la Sf. Liturghie în uniformă. Printre ei este și colonelul care, găsindu-se întotdeauna în rândul întâi, nu poate cunoaște numele acelor cari stau înapoi." Semnat Pétain.

7. INDEMNURI DE AN NOU.-

Ne-am legat sufletește, sub imboldul dragostei de a ne dăruia viața pentru ceva mareț, pentru ceva sublim...

Ne-am înmănunchiat, pentru ca uniți, să putem servi Idealului înalt... Și acest Ideal înalt este Christos... un Christos viu în inimi și neamul ce L-a primit dela naștere în suflet!

S'a pogorît pe pământ... s'a dăruit învățând... a rădat iubind. Din dragoste pentru cei care a venit să-i mântuiască, cu urmele de bici pe trupul copleșit de povara lemnului, a urcat... pentru ca să ne facă cea mai mare mărturisire: mărturisirea ranelor.

Și ne-a lăsat Sfânta Carte, drept temelie a lumii noi, a lumii creștine. - Ranele Domnului sunt așteptarea lui Dumnezeu, la un inevitabil răspuns, pe care sufletul nostru să-l dea Iubirii Lui pătimitoare. Pentru a da acest răspuns, ce pune în joc veșnicia noastră, simțim nevoia să ne definim viața.

Iubind pe Christos, I-am înțeles chemarea... Vrem să răspundem dragostei lui Isus cu dragostea, luptei Lui pentru noi, cu lupta noastră pentru El, sacrificiului Lui pentru mântuirea noastră, cu sacrificiul nostru pentru apărarea Lui.

Vrem să ducem la îndeplinire planurile pozitive ale lui Dumnezeu, aici pe pământ. Vrem săăire eroică în sens creștin, care este singurul răspuns la netăgăduita chemare a lui Christos... refuzând jumătățile de trăire, refuzând amestecul în trăirea gloatelor (A.Carrel).

VIATA EROICA PENTRU CHRISTOS, IN CADRUL NEAMULUI, NOSTRU, SUNT CUVINTELE DE FOC SCRISE PE STEAGUL "ASTRULUI" RIDICAT IN MIJLOCUL STUDENTIMII.

Așa țintelegem sensul vieții noastre aici pe pământ... de-a asigura, prin trăire permanentă în spiritul Evangheliei, preamărirea lui Dumnezeu, Stăpânul lumii.

Am depășit un an. Din prag de an nou, privind în trecut, pentru a culege tot ce a fost bun, spre a ne întări încrederea... Având în față un an nou, arde în sufletele noastre o dorință de-a ne depăși pentru a-l putea învinge, de-a ne oțeli, pentru a putea urca spre înălțimi, spre culmile întrezărite de nobilul ideal al vieții creștine!!

An nou... avânt nou și elan...

Să pornim într'un iureș, purtând în noi un Christos viu, "căci dacă este cineva în Christos, este o făptură nouă" (Sf. Pavel: Corinteni).

Om nou, drept cheazășie a realizării idealului. - Să fim mereu stăpâniți de entuziasm, pentru a trece senini în marșul nostru peste anurile ce-l avem în față. Să ne dăruim complet cu TINERETEĂ, să o exploatăm pentru a putea realiza la maximum, posibilitățile ce le oferă!.. Să aparținem, prin tinerețe, total vârstei noastre, să nu o mutilăm, să nu o compromitem prin risipa fără control în cele ce sunt inutile.

Fiecare tânăr, ce simte chemarea către înălțimi, să se alinie!..

Alături de cei ce au înălțat un steag, ce cinstește drumul unei studentimi... "Când Domnul va trimite istoria și veșnicia să ouleagă viața și numele nostru, să nu fim găsiți, frate, pe maluri de mlaștină, ci în înălțimile vieții eroice care sunt mândria pământului și plinirea veștii cerului" (P.S.S.Episcop I.Suciu).

Student român, nu șovăi în fața Crucii lui Christos și a Istoriei neamului tău!

"ASTRU" în prag de an nou, cere să-i dăruim sufletul nostru tânăr.

8. CLARIFICA-TI MERTUDINEA...

Am pășit în 1944.

Cu toții - ne-am tras zilele după ele: le-am urmat, căși timpul nu ne întrebă. Noi, însă să ne întrebăm! CUM ?

S'ar putea ca unii dintre noi să fi pășit cu pasul greu, obosiți, plictisiți, dibuind ori duși de alții pe aceiași cale de mai înainte. Alții, cu temperamente mai vioaie, să se fi avântat într'un marș tineresc pe drumul acestui an. Oare, în care din aceste două categorii ne-am înrolat?

Suntem cete de convoi, ori tineri în marș?

Răspunsul să-l dăm sufletului nostru, care-l așteaptă. Dar el mai vrea să știe ceva! Unde mergem? Care ne e ținta? Este oare limpede scopul, ținta pe care o visăm, imaginea acestui 1944? Nu? Să ne-o formăm atunci. Acum! Prea târziu? Nu e încă! Nici când să nu spunem "prea târziu"! O singură dată l-am putea pronunța, atunci, în ceasul cel din urmă, dacă ne-ar găsi zădărniciți. Atunci, da, ar fi prea târziu. Dar vai de cel dintre noi, pentru care ceasul din urmă, va fi ceasul târziului!

Deci, acum! In prezent. - "Intre trecutul cu amintirile noastre și viitorul cu speranțele noastre, e aci prezentul cu datoriile noastre!"(Ozanam).

Datoria noastră: să apărăm Crucea, căci ea ne apără neamul. S'ocinstim! S'o iubim! S'o răspândim!

Astriști!

Să pășim în 1944 conștienți de această datorie!

FLORICA VARNA

Azi, când suflă cu atâta vigoare vântul luptei și al prigoanei, cine nu trăește cu adevărat și sincer credința pe care o mărturisește nu va putea rezista mult timp, ci va fi doborât în mod nenorocit de acest nou potop ce amenință lumea și va expune batjocurei numele de creștin, pentru că singur și-a pregătit pieirea".

PAPA PIUS XI "Contra comunismului ateu".

9. I N F O R M A T I U N I . -

1. PROGRAMUL SF. LITURGHII. - Duminică și în sărbători: 8-9 și 11-12,30 la Bis. Franciscanilor. La 9-10 și 10-11 Bis. din str. Protopop Rusu; 10-11,30 Capela din cartier L. Saret. - Peste săptămână, zilnic: 7-7,40 Capela Surorilor (Clinici); 6-7 Capela Surorilor (Spitalul) Pub. 8,15-9 Bis. Franciscanilor; 8-9 Bis. Protopop Rusu. -

2. CARTI PT. BIBLIOTECA ASTRULUI. Am primit de la Păr. Prof. N. Pura din Cluj și de la Păr. I. Gârleanu un important stoc de cărți, ca donație. Le mulțumim din inimă.

3. ALMANAHUL TINERETULUI ROMAN pe anul 1944, editat de P.S.S. Ep. I. Suciș de la Oradea, se găsește la noi de vânzare. E o carte ce exprimă mult eroism creștin și românism constructiv al fraților de dincolo.

4. REDACTIONALE. Acci care doresc să publice articole în "Bucăretin" să le înainteze la redacție cu 7 zile înainte de începutul și mijlocul fiecărei luni.

5. Duminică 16 Ian. la ora 11,30 vom avea o întrunire a Comitetului și consilierilor la sediul nostru de la Casa Studentească.

6. SEDINTA COMEMORATIVA IN MEMORIA fostului președinte LIVIU LUPAN, va avea loc Sâmbătă 22 Ian.

7. NU UITA să participi ~~xxxm~~ la ședințele noastre, care constă tuesc singurul mijloc de-a ne cunoaște, de-a ne lega sufletește. Aici vor fi lucrări, însoțite de anchete, studii, discuții privitoare la viața noastră sufletească după care se vor lua hotărâri practice.